

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 26. februar 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0764
Dok.: RAJ40894

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. januar 2009 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Gennemførelse af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuel misbrug m.v.) (L 86). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen (SF).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Gennemførelse af Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuel misbrug m.v.) (L 86).

”Vil ministeren sikre, at seksuelt misbrugte børn får ret til gratis psykologhjælp?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet udtalelser fra Velfærdsministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Velfærdsministeriet har oplyst følgende:

”Hvis det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte, skal kommunen undersøge barnets eller den unges forhold, jf. lov om social service § 50. Undersøgelsen skal anlægge en helhedsbetragtning og omfatte alle relevante forhold. En kommune, der har mistanke om voldelige eller seksuelle overgreb, skal således vurdere barnets eller den unges behov for støtte, herunder om der er behov for psykologhjælp. Såfremt undersøgelsen peger på, at barnet kan have behov for psykologhjælp, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om dette efter lov om social service § 52, stk. 1, jf. stk. 3, såfremt det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til et barns eller en ungs særlige behov for støtte.

Kommuner, der har brug for vejledning, kan modtage denne fra SISO (Videnscenter for Sociale Indsatser ved Seksuelle Overgreb mod børn, Servicestyrelsen). SISO har etableret en landsdækkende telefonisk rådgivning med kommunale fagpersoner som primær målgruppe. SISO har udarbejdet et inspirationskatalog om seksuelle overgreb til kommuner om skriftlige instrukser og beredskabsplaner.”

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har oplyst følgende:

”[...] inden for sundhedslovens område har seksuelt misbrugte børn mulighed for at få psykologhjælp inden for sygehussektoren eller efter lægehenvielse hos en praktiserende psykolog.

Typisk er det børneafdelingerne på sygehusene, som modtager børn ved mistanke om overgreb, og som indleder udredning og behandling, herunder psykologbehandling. Disse afdelinger har mulighed for at trække på de særlige enheder etableret til behandling af børn, som har været udsat for overgreb, f.eks. Team for Seksuelt Mis-

brugte Børn ved Rigshospitalet (SMB) eller Center for Børn udsat for Overgreb ved Århus Universitetshospital, Skejby.

Ved Rigshospitalet gennemfører SMB specialiseret rådgivning og vejledning til fagfolk og professionelle. Teamet har til formål at fungere som sundhedssektorens tilbud til børn, forældre og professionelle, der har behov for specialiseret hjælp vedrørende seksuelle overgreb mod børn i alderen 0-15 år. Der er desuden tilknyttet en videnscenterfunktion, hvor alle henvendelser til teamet registreres, bearbejdes og udforskes. Klinikfunktionen og videnscenterfunktionen er tværfaglige enheder bestående af læger, sygeplejersker, psykologer og socialrådgivere.

Om behandlingen oplyser teamet, at børn, der har været udsat for seksuelle overgreb, har forskellige behandlingsmæssige behov. Derfor vurderes det enkelte barns psykosociale behandlingsbehov altid i forhold til barnets situation, og behandlingen tager udgangspunkt i barnets oplevelse af overgrebet med fokus på bearbejdning af den akutte krise, det seksuelle overgreb og følgerne heraf.

SMB har i alt behandlet 1.581 sager vedrørende seksuelle overgreb på børn siden centrets etablering i 2001 og til udgangen af 2007, og henvendelserne har de seneste år ligget på omkring 300 sager pr. år. Psykologer foretager den psykologiske udredning og psykologiske behandling af børnene. Omkring en tredjedel af de børn, som behandles på klinikken, færdigbehandles her. For nogle børn er der behov for både længerevarende og mere omfattende psykosociale foranstaltninger end dem, som SMB kan tilbyde. I de tilfælde afslutter SMB sagerne med en erklæring til den pågældendes socialforvaltning med en anbefaling om konkrete videre behandlings- eller undersøgelsestiltag i forhold til barnet.

Videnscentret har til formål at sikre den videre forskning og metode- og modeludvikling med hensyn til bl.a. udredning og behandling af seksuelt misbrugte børn og for at sikre en landsdækkende formidling af viden og metoder og undervisning af fagpersonale (sundhedspersonale, socialforvaltninger, skoler og institutioner mv.) i kommuner og regioner samt organisationer mv. Formålet med centret er således at sikre en opkvalificering af den fremtidige indsats inden for rådgivning, behandling og forebyggelse af seksuelle overgreb mod børn.

Herudover er børn, som har været udsat for seksuel udnyttelse eller seksuelt misbrug, omfattet af bekendtgørelse om tilskud til psykologbehandling i praksissektoren for særligt udsatte grupper (bekendtgørelse nr. 674 af 26. juni 2008). De er efter lægehenvi- sning berettiget til tilskud på 60 pct. af honoraret til den praktiserende psykolog for indtil 12 konsultationer pr. behandlingsforløb. Det fremgår af overenskomsten mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn (den offentlige part) og Dansk Psykologforening, at de til overenskomsten tilmeldte psykologer har pligt til at yde psyko-

loghjælp inden for en i forhold til sikredes situation rimelig frist, efter at denne har henvendt sig til psykologen.

Endelig skal Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse bemærke, at de ovennævnte muligheder for behandling i henhold til sundhedsloven skal ses i sammenhæng med kommunernes forpligtelser og mulige initiativer for børn med særlige behov i henhold til blandt andet den sociale lovgivning, Undervisningsministeriets lovgivning og bestemmelserne i sundhedslovgivningen vedrørende forebyggende sundhedsydelse til børn og unge.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført af Velfærdsministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.